

pæiske Fællesskab, som dette direktiv er rettet til –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af forpligtelserne i medfør af artikel 23 og af anvendelsen af artikel 96 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen, i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«, er formålet med dette direktiv at muliggøre anerkendelse af en afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat, i det følgende benævnt »ophavsstaten«, mod en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, i det følgende benævnt »fuldbyrdsstaten«.

2. Alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1, gennemføres i overensstemmelse med fuldbyrdsstatens gældende lovgivning.

3. Dette direktiv gælder ikke familiemedlemmer til Unionsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, som ikke er statsborger i en medlemsstat,
- b) »afgørelse om udsendelse«: enhver afgørelse med henblik på udsendelse truffet af en ophavsstats kompetente administrative myndighed
- c) »fuldbyrdsforanstaltning«: enhver foranstaltning truffet af en fuldbyrdsstat med henblik på at iværksætte en afgørelse om udsendelse.

Artikel 3

1. En udsendelse som omhandlet i artikel 1 vedrører følgende tilfælde:

- a) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed og truffet i følgende tilfælde:
  - når tredjelandstatsborgeren af ophavsstaten er dømt for en lovovertrædelse, som straffes med mindst et års frihedsstraf

– når der foreligger alvorlige grunde til at antage, at tredjelandstatsborgeren har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at han påtænker at begå sådanne handlinger på en medlemsstats område.

Hvis den berørte person er indehaver af en opholdstilladelse udstedt af fuldbyrdsstaten eller en anden medlemsstat, skal fuldbyrdsstaten med forbehold af artikel 25, stk. 2, i Schengen-konventionen konsultere ophavsstaten og den stat, der har udstedt tilladelsen. En afgørelse om udsendelse, der er truffet inden for rammerne af dette litra, giver mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, for så vidt der er hjemmel herfor i den nationale lovgivning i den stat, der har udstedt tilladelsen.

- b) Tredjelandstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

I de to tilfælde, der er omhandlet i litra a) og b), må afgørelsen om udsendelse hverken udsættes eller suspenderes af ophavsstaten.

2. Medlemsstaterne gennemfører dette direktiv under hensyn til beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke bestemmelserne i konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater (Dublin-konventionen) og i tilbagetagelseaftalerne mellem medlemsstaterne.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende tredjelandstatsborger kan anke enhver foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til fuldbyrdsstatens lovgivning.

Artikel 5

Beskyttelsen af personoplysninger og datasikkerheden sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personop-